

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 169/03-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 2. októbra 2003 predbežne prerokoval sťažnosť O. B., K., vo veci porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Košice I v konaní vedenom pod sp. zn. P 144/96 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť O. B. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 10. júla 2003 doručená sťažnosť O. B., bytom K. (ďalej len „sťažovateľka“), v ktorej namietala porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) v konaní vedenom na Okresnom súde Košice I (ďalej len „okresný súd“). Z predložených dokladov ústavný súd zistil, že predmetná vec bola vedená na okresnom súde pod sp. zn. P 144/96.

Vo svojej sťažnosti sťažovateľka uviedla, že 3. apríla 2000 požiadala okresný súd o zvýšenie výživného zo strany otca pre maloletú V. B. Vzhľadom na to, že predmetná vec nie je doteraz definitívne rozhodnutá, obracia sa na ústavný súd so sťažnosťou na prietahy vo veci zvýšenia výživného a žiada ústavný súd o prešetrenie a o čo najrýchlejšie vyjadrenie sa k jej sťažnosti.

Z predložených dokladov ústavný súd zistil, že o návrhu sťažovateľky na zvýšenie výživného okresný súd rozsudkom č. k. P 144/96-65 z 21. mája 2002 rozhodol tak, že zvýšil výživné zo strany otca pre maloletú V. B. zo sumy 750 Sk na sumu 1 000 Sk od 1. septembra 1999 do 31. augusta 2001 a od 1. septembra 2001 do budúcnosti na sumu 1 300 Sk. Dlhé výživné, ktoré vzniklo jeho zvýšením, v sume 10 950 Sk okresný súd povolil otcovi splácať spolu s bežným výživným v mesačných splátkach 300 Sk až do zaplatenia. Na základe včas podaného odvolania sťažovateľkou Krajský súd v Košiciach rozsudkom č. k. 16 CoP 30/02-89 z 28. februára 2003 rozhodol, že zmenil rozsudok okresného súdu tak, že zvýšil výživné pre maloletú V. od 1. septembra 1999 do 31. augusta 2001 zo 750 Sk na 1 300 Sk mesačne a od 1. septembra 2001 na 1 600 Sk mesačne. Zároveň zrušil výrok o dlžnom výživnom, o spôsobe jeho zaplatenia, ako aj o trovách konania a vec v rozsahu zrušenia vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie.

Pretože podanie v predloženej podobe nemalo predpísané náležitosti podľa § 20 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), ústavný súd sťažovateľku vyzval listom z 25. augusta 2003, ktorý sťažovateľka prevzala 28. augusta 2003, aby odstránila nedostatky svojho podania a doplnila sťažnosť tak, aby zodpovedala ustanoveniam § 20 a § 50 zákona o ústavnom súde, najmä aby v lehote 21 dní od doručenia výzvy pripojila splnomocnenie na jej zastupovanie v konaní pred ústavným súdom advokátom alebo komerčným právnikom, prípadne požiadala ústavný súd o ustanovenie právneho zástupcu, ak sú jej osobné, majetkové a zárobné pomery také, že právne zastúpenie nemôže zaplatiť, a zároveň aby uviedla, akého rozhodnutia sa domáha. Sťažovateľka bola zároveň poučená o tom, že ak uvedené nedostatky jej sťažnosti nebudú odstránené, ústavný súd môže toto podanie podľa

§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietnuť. Sťažovateľka, ktorej lehota na splnenie výzvy ústavného súdu uplynula 18. septembra 2003, do dnešného dňa na výzvu nereagovala, svoju sťažnosť nedoplnila, nepredložila splnomocnenie pre advokáta alebo komerčného právnik, resp. o ustanovenie právneho zástupcu nepožiadala.

II.

Ústavný súd ako nezávislý súdny orgán ochrany ústavnosti rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Podľa § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde k návrhu na začatie konania sa musí pripojiť splnomocnenie na zastupovanie navrhovateľa advokátom alebo komerčným právnikom, ak tento zákon neustanovuje inak. V splnomocnení sa musí výslovne uviesť, že sa udeľuje na zastupovanie pred ústavným súdom.

Pretože predmetná sťažnosť v predloženej podobe nespĺňala náležitosti, ktoré pre uplatnenie právomoci ústavného súdu ustanovuje ústava a zákon o ústavnom súde, a keďže sťažovateľka ani po výzve ústavného súdu nepredložila splnomocnenie na jej zastupovanie advokátom alebo komerčným právnikom v súlade s § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde,

resp. o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súde nepožiadala, hoci bola o tom poučená, bolo potrebné túto sťažnosť po jej predbežnom prerokovaní odmietnuť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 2. októbra 2003